

Obligațiile religioase ale femeilor în iudaism [anul 5786]

A. Mițvoturi de care femeile sunt obligate

Femeile, spre deosebire de bărbați, nu sunt obligate să îndeplinească toate mițvot-urile și să participe la toate rugăciunile. Ele sunt obligate să îndeplinească toate mițvot-urile *lo taase* לא תעשה (în număr de 365), însă sunt scutite de majoritatea mițvot-urilor ase (în număr de 248), mai ales mițvot-urile „care depind de timp”.

Mițvot-uri ase „care depind de timp” מצוות עשה שהזמן גרמן

Aceste porunci aparțin mițvot-urilor ase, adică „să faci”, care sunt în număr de 248. Ele sunt cele care trebuie să fie aplicate în perioade constante, iar după aceea ele se anulează. Vom aduce doar câteva exemple. Mițvaua de Suca סוכה trebuie ținută doar în zilele de Sărbătoare a Colibelor, adică de Sucot și se anulează tot restul anului. La fel și mițvaua de tefilin תפילין, care se aplică doar în zilele de muncă și nu de Șabat sau sărbătoare și doar ziua și nu noaptea. Alte mițvot-uri care sunt incluse în această categorie sunt: țîțit ציצית, chemarea de Șma שמע, ascultarea Șofarului de Roș Hașana, posturile inclusiv cel de Iom Kipur și clătinirea Lulav-ului de Sucot. Există o mare dispută dacă Birkat HaLevana ברכת הלבנה, „binecuvântarea lunii” aparține la această categorie.

Din această listă femeile au fost obligate de câteva mițvot din Tora, cu toate că aparțin la această categorie de mițvot „care depind de timp”. Printre acestea se numără nițvaua de „bucurie” שמחה *simha*, o obligație de cele trei Regalim, mițvat Hakhel הקהל de sărbătoarea de Șmini Ațeret, Kidușul de Șabat și de sărbătoare, postul de Iom Kipur și mâncarea azimei mața în prima noapte de Pesah. La ținerea riguroasă a acestor mițvot sunt obligate și femeile. Această obligație apare în Mișna, tractatul Kidușin 1:7, iar apoi este tratat detaliat în Talmud.

Majoritatea înțelepților din Talmud susțin că femeile sunt scutite și de mițvot „care depind de timp” de la înțelepți, printre care rugăciunea de Hallel de Roș Hodeș. Cu toate acestea femeile sunt obligate la câteva mițvoturi din această categorie: patru pahare (de vin) în noaptea de Seder Pesah, citirea Meghila-ei (Ester) de Purim și aprinderea lumânărilor de Hanuca. La restul mițvot-urilor din această categorie, femeile și bărbații sunt obligați în mod egal. Așa scrie în Mișna, în același loc. De exemplu în obligația de a instala o mezuză מזוזה, în darea de donații și zeciuiei.

Despre mițvot *lo taase* „care depind de timp” atât bărbații cât și femeile sunt obligați să se ferească de ele. De exemplu: interzicerea de *hameț* חמץ de Pesah, de mâncare și băutură de Iom Kipur. Însă există câteva mițvot *lo taase* care aparțin exclusiv bărbaților, cum ar fi „interzicerea scurtării peot-ilor פאות „perciuni de păr”, interzicerea

aranjării bărbii cu un brici sau interzicerea bărbaților cohen-preoți de a intra într-un cimitir.

B. Rugăciuni de care femeile sunt obligate

În Mișna, tractatul Brachot, scrie că femeile, ca și bărbații, au obligația de a se ruga. Cauza apare în Talmud: la fel ca și bărbații, femeile au nevoie de milă, iar aceasta o găsesc rugându-se la Domnul.

În primul rând, femeile sunt obligate să se roage Șaharit, Minha și Arvit. O femeie care vrea să se roage Musaf de Roș Hodeș sau de Șabat sau de sărbătoare, poate s-o facă de asemenea.

Rambam are unele idei puțin diferite de înțelepții din perioada talmudică. Noi nu ne vom ocupa de această chestiune. Chiar dacă sunt unele diferențe între înțelepți, niciunul nu neagă dreptul femeilor de a se ruga.

Majoritatea susțin că femeile trebuie să se roage „Șmone-esre” שמונה עשרה de Șaharit și de Minha, pe când Arvit este opțională. Femeile sunt scutite de Kriat-șma „Chemarea de Șma”, deoarece este o mițva „care depinde de timp”.

Sunt unii care îl urmează pe Rambam, care susțin că femeile trebuie să se roage doar o rugăciune pe zi. După părerea marelui înțelept, femeile au obligația din Tora care spune că fiecare este obligat să se roage o dată pe zi. Înțelepții le-au stabilit bărbaților o mițva ca ei să se roage de trei ori pe zi, pe când femeile au rămas cu mițvaua din Tora – rugăciune o dată pe zi. Deoarece mițvaua „nu depinde de timp”, ea se aplică femeilor.

Divergențele continuă și în legătură cu Șabat și Roș Hodeș. La rugăciunea de Musaf care se adaugă în aceste zile, unii spun că se cere milă de la Domnul și de aceea femeile pot spune această rugăciune. Rugăciunea de Halel care se adaugă de sărbători și de Roș Hodeș este o mițva „care depinde de timp” și de aceea femeile sunt scutite de a-l spune.

După majoritatea înțelepților femeile sunt scutite de ascultarea citirii Torei care „depinde de timp”. Cu toate acestea, ei susțin că este bine ca ele să asculte citirea Torei întregul an. La ridicarea Torei, femeile ca și bărbații sunt obligați să citească literele de pe Tora și să spună „VeZot HaTora” וזאת התורה.

C. Cum se roagă de fapt femeile?

Majoritatea femeilor din Israel nu se roagă în timpul săptămânii. Ele se roagă Șaharit de Șabat și de sărbători, iar unele se roagă și Musaf. Ele ascultă citirea Torei și de asemenea Șofarul de Roș Hașana. De Iom Kipur, majoritatea femeilor participă la toate rugăciunile.

Ele participă la Kiduș de Șabat, la aprinderea lumânărilor de Hanuca și la citirea Meghila-ei (Ester) de Purim.